

Tothom sabia el significat genocida de 1714

6 cites

“Llurs reiterats juraments de lleialtat a l'actual emperador han estat acceptats com a senyals obedients de fidelitat. Com és possible, doncs, que ara siguin rebels? Per temerària que sembli aquesta resolució (de resistir), s'ha d'admetre que és magnífica i heroica. Quina importància té la vida quan no hi ha llibertat? Llurs avantpassats els van llegar sencers llurs privilegis de fa segles. És que ara han de renunciar-hi deshonorablement, i han de deixar darrere d'ells una raça d'esclaus? No; prefereixen morir tots; o la mort o la llibertat, això és llur decidida elecció” (requisitòria *The Case of the Catalans Considered* del 1714, a Anglaterra).

Michael Strubell, *Consideració del cas dels catalans* (Curial Edicions Catalanes)

“És ridícul pensar que els nostres ministres siguin guardians tan ineptes de l'honor de la nostra nació; vam tenir en les nostres mans el poder d'imposar qualsevol condició que volguéssim. Abandonarem un poble fidel, l'únic crim del qual consisteix a haver-se adherit a nosaltres? No seria la seva sang un monument etern a la nostra crueltat? Tot això toca el cor de tot ciutadà britànic generós quan considera el cas dels catalans. El mot catalans, no serà sinònim de la nostra deshonra?”

Michael Strubell, *Consideració del cas dels catalans* (Curial Edicions Catalanes)

“Me parece que para abatir por cuantas partes se pueda las esperanzas malignas de estos naturales, será conveniente que se haga un acto público y solemne de abolición de todos los privilegios de esta ciudad y Principado para que se cancelen, borren y quemen y que no quede memoria de ellos” (Marqués de Castel Rodrigo, 1715).

Josep M. Torras i Ribé, *Felip V contra Catalunya* (Rafael Dalmau, Editor)

"Segons el Comte de Montemar, l'acte simbòlic d'aquesta abolició pública i solemne dels privilegis i constitucions havia de fer-se de manera ostentosa, perquè 'los catalanes son ydólatras de sus privilegios, con unos visos de República'".

Josep M. Torras i Ribé, *Felip V contra Catalunya* (Rafael Dalmau, Editor)

"Altres actuacions de les autoritats borbòniques caldria situar-les més genuïnament entre els atributs del dret de conquesta. El 15 de setembre de 1714 el marquès de Guerchy, governador de Barcelona, ordenà la confiscació de tots els estendards que poguessin simbolitzar l'esperit de la resistència, els quals foren tramesos a Madrid com a botí de guerra i com a senyal irrefutable de la derrota de Catalunya: el pendó de Santa Eulàlia, les banderes de tots els regiments que havien intervingut en la defensa, els estendards de la Coronela, etc. També cal inscriure en aquesta mateixa lògica del sotmetiment militar i exemplificació pública de les armes borbòniques l'ordre del mariscal duc de Berwick d'enderrocar el monument conegut amb el nom de Piràmide de la Concepció, que havia estat erigit a la plaça del Born “que es la principal y de más concurso de esta ciudad”, en memòria de la derrota experimentada per l'exèrcit francès durant el setge de l'any 1706."

Josep M. Torras i Ribé, *Felip V contra Catalunya*, p.323,324 (Rafael Dalmau editor)

"Els catalans saben molt bé quin és el tractament que els cal esperar si cauen en poder del rei Felip. És per això que estan desesperats; i tot i que les seves tropes al camp són derrotades arreu i que Barcelona està assetjada, continuen decidits a resistir a tota ultrança i a morir abans de sotmetre's. Aquest és l'últim remei per als seus mals i se l'estimen més que no pas la misericòrdia del monarca. La sort de Xàtiva és el pitjor que han de témer; i tot que llur ciutat fos arrasada i tota la raça catalana exterminada, i que Felip erigís monuments per a commemorar llur desfeta amb inscripcions que els calumniaven amb l'estigma de rebel·lió, la història, això no obstant, no deixarà de fer menció honorífica de la ferma resolució d'aquest poble audaç."

Michael B. Strubell, *Consideració del cas dels catalans*, 9.65,67 (Curial Edicions Catalanes)